

Tot té el seu moment,
sota el cel hi ha un temps per a cada cosa. (Cohélet 3, 1)
XXIIè Diumenge - 2026 - Núm. 3766

Vinculats

Reprenç aquesta estona de pregària setmanal. M'hi ajuda sentir que som més, que hi ha arrels que ens vinculen per sota i per les mateixes branques; sentint que com més. M'adono de l'espai on em dispo a fer pregària: si és una espelma, si n'hi ha dues o tres... si és una icona, una creu... més d'una? Amplio aquest recompte a les persones que ens apleguem avui a pregar. Potser hi he convidat algun membre de la llar, algun testimoni més, algú de la comunitat... Amb tot, encara que m'hi trobi ara sol, sola, m'adono que som més, que aquesta mateixa pauta de pregària la compartim amb un grup més gran. Ampliant aquesta percepció, m'hi dispo sabent-nos pregant junts. Amb el gest de les mans juntes a l'alçada del cor, hi visualitzo les de tants altres que ara ens unim en actitud de pregària. La dimensió comunitària la concreto ara en aquells 2 o 3 que sé que estem compartint aquest moment de trobada davant el Senyor. Els que cercaré quan, si és el cas d'una ofensa, em caldran com a testimonis, si d'entrada no trobo escolta.

Quan em dispo a obrir l'evangeli, sé que hi ha altres mans que faran el mateix gest. Em faig conscient d'aquesta força de la pregària conjunta. El benefici que en tasto potser em mou a buscar moments de pregària compartits, a promoure a la meua vila o barri alguna iniciativa per pregar junts aquest curs que ara comença. Conscient que som més els qui ho fem, llegeixo ara [Mt 18, 15-20](#).

Imagino que en les relacions entre uns i altres podem gestionar les ofenses així... sigui a nivell de país, a l'empresa, al barri, a la unitat familiar... regir-nos per aquest compromís: davant l'ofensa, diàleg. La conversa cara a cara m'obre l'oportunitat de créixer en adultesa.

Amb el poder de la imaginació, construeixo ara una jornada de la meua vida, regida per aquesta forma de relació: "*Qui estima no fa cap mal als altres. L'amor és la plenitud de la Llei*" (Rm 13, 10). La concreto en aquesta setmana: què em mou a reconèixer una ofensa? Què em mou a mostrar-la? Quina intenció hi ha darrera cada relació, cada trobada?

"Beneir i estimar els que ens agredeixen d'alguna manera, de paraula o d'obra, esdevé una armadura impenetrable que impedeix que les fletxes que ens busquen ens fereixin interiorment. Des de l'instant en el que ens cenyim de l'amor que aquestes benediccions expressen, ja no estem a mercè de les persones, les circumstàncies, els esdeveniments externs, perquè l'amor esdevé en nosaltres una força indomable."

(Pierre Pradervand)

"Pare Nostre"

Cerco els meus 2 o 3 propers. Em poso d'acord amb una intenció compartida per demanar. Els convoco a fer-ho junts, moguts per la força de la pregària. Allí ens trobem, allí el trobem, on dos o tres hi som en nom Seu. Avui, amb la força del Pare Nostre, sento les mans dels 2 o 3 reunits, la força de la comunitat vinculada al Crist.